

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2015. február 4.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Szociális biztonság — A munkanélküli-járadékra való jogosultság megállapításának feltételei valamely tagállamban — Az e tagállamban működő európai uniós intézmény szerződéses alkalmazottjaként teljesített foglalkoztatási időszakok figyelembevétele — Azon, munkanélküliként eltöltött napok munkanapként való figyelembevétele, amelyek tekintetében az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek szerinti ellátást nyújtottak — A lojális együttműködés elve”

A C-647/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a cour du travail de Bruxelles (Belgium) a Bírósághoz 2013. december 6-án érkezett, 2013. november 27-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Office national de l'emploi**

és

Marie-Rose Melchior között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas (előadó) és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- M.-R. Melchior képviseletében S. Capiou ügyvéd,
 - a belga kormány képviseletében M. Jacobs és L. Van den Broeck, meghatalmazotti minőségben,
 - az Európai Bizottság képviseletében G. Gattinara és D. Martin, meghatalmazotti minőségben,
- a főtanácsnok indítványának a 2014. október 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a lojális együttműködés elvének és az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 34. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet az Office national de l'emploi (nemzeti munkaügyi hivatal; a továbbiakban: ONEM) és M.-R. Melchior közötti jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya az, hogy e szervezet megtagadta az érintettől a munkanélküli-járadék nyújtását.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 Az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei, amelyeket a 2004. március 22-i 723/2004/EK, Euratom tanácsi rendelettel (HL L 124., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 2. kötet, 130. o.) módosított, az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról, egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről, valamint a Bizottság tisztviselőire ideiglenesen alkalmazandó különleges intézkedések bevezetéséről szóló, 1968. február 29-i 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelet (HL L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 2. kötet, 5. o.) állapított meg (a továbbiakban: egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek) 96. cikke az alábbiakat írja elő:

„(1) Az olyan volt szerződéses alkalmazott, aki a Közösség egy intézményénél töltött szolgálati jogviszonyának megszűnését követően munkanélkülivé válik, és:

- a) aki a Közösségtől nem részesül öregségi nyugdíjban vagy rokkantsági támogatásban,
- b) akinek szolgálati jogviszonya nem lemondással vagy fegyelmi okokból történő szerződésbontással ér véget,
- c) aki legalább hathavi szolgálatot teljesített,
- d) akinek lakóhelye egy tagállamban található,

az alábbiakban megállapított feltételeknek megfelelően havi munkanélküli-járadékra jogosult.

Amennyiben a nemzeti rendszer alapján munkanélküli-járadékra jogosult, erről köteles azon intézményt tájékoztatni, amelyhez tartozott, amely erről haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot. Ebben az esetben az említett ellátások összegét levonják a (3) bekezdés szerint folyósított járadékból.

(2) A fenti munkanélküli-járadékra való jogosultsághoz a volt szerződéses alkalmazottnak:

- a) saját kérésére a lakóhelye szerinti tagállam munkaügyi hatóságainál magát munkanélküliként nyilvántartásba kell vetetnie;
- b) teljesítenie kell az adott tagállam jogszabályaiban az e jogszabályok szerint munkanélküli-járadékban részesülő személyekre vonatkozóan megállapított kötelezettségeket;
- c) minden hónapban el kell juttatnia azon intézményhez, amelyhez tartozott – amely intézmény ezt haladéktalanul továbbítja a Bizottsághoz – az illetékes nemzeti munkaügyi hatóság által kiadott igazolást arról, hogy teljesítette-e az a) és b) pontban említett kötelezettségeket és feltételeket.

A Közösség akkor is biztosíthatja, illetve fenntarthatja a járadékot, ha a b) pontban említett nemzeti kötelezettségeket betegség, baleset, gyermekszülés, rokkantság vagy más, hasonlóként elismert helyzetre tekintettel nem teljesítették, vagy ha az említett kötelezettségek teljesítése tekintetében hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság mentességet adott.

[...]

(7) A szerződéses alkalmazott a munkanélküli-biztosítási rendszer finanszírozásához egyharmad részben járul hozzá. [...]

[...]

(9) A foglalkoztatás és a munkanélküliség kérdésében hatáskörrel rendelkező, a nemzeti jogszabályokkal összhangban eljáró nemzeti hatóságok, valamint a Bizottság e cikk megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében hatékonyan együttműködik egymással.

[...]”

A belga jog

4 Az 1991. november 25-i királyi rendelet, portant réglementation du chômage (a munkanélküliségről szóló királyi rendelet, *Moniteur belge*, 1991. december 31., 29888. o.; a továbbiakban: királyi rendelet) az alapeljárás tényállása idején alkalmazandó változatának 30. cikke szerint az 50. életévüket betöltött, teljes munkaidőben foglalkoztatott személyek akkor jogosultak munkanélküli-járadékra, ha az erre vonatkozó kérelem időpontját megelőző 36 hónapban 624 napnyi munkaviszonnyal rendelkeztek.

5 A királyi rendelet 37. cikkének (1) bekezdése szerint:

„[...] munkavégzésnek számít a tényleges rendes munkavégzés, és az ezt meghaladó, pihenőidővel nem kompenzált rendkívüli munkavégzés, amelyet olyan szakmában vagy vállalkozásnál végeztek, melyre kiterjed a társadalombiztosítási rendszer munkanélküliségi ága, amennyiben egyszerre teljesül, hogy:

1° legalább a törvényi vagy rendeleti rendelkezés vagy a vállalkozásra kötelező erejű kollektív szerződés által meghatározott, ennek hiányában a gyakorlat által kialakított minimálbérnek megfelelő bérezést fizettek;

2° a kifizetett bérezés alapján levonták a társadalombiztosítás (ide értve annak munkanélküliségi ágát) számára a jogszabályok szerinti járulékokat.

[...]”

6 A királyi rendelet 37. cikke (2) bekezdésének első albekezdése kimondja:

„A külföldi munkavégzést akkor kell figyelembe venni, ha arra olyan foglalkoztatás keretében került sor, amely után – ha az Belgiumban állna fenn – társadalombiztosítási járulékot kellene fizetni, beleértve a munkanélküliséggel kapcsolatban fizetett járulékokat is.

Az első albekezdés azonban csak akkor alkalmazandó, ha a munkavállaló a külföldön végzett munkát követően a belga szabályozás értelmében munkavállalóként végzett munkát.”

- 7 A királyi rendelet 38. cikke (1) bekezdése 1° albekezdésének a) pontja szerint az említett rendelet 30. és azt követő cikkek alkalmazása szempontjából a munkanappal egy tekintet alá esnek azok a napok, amelyek után ellátást nyújtottak a munkanélküli-biztosításra vonatkozó jogszabályok alapján.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 8 Amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, M.-R. Melchior, belga állampolgár Belgiumban több munkakört töltött be munkavállalóként azt megelőzően, hogy szerződéses alkalmazottként dolgozott 2005. március 1-je és 2008. február 29. között az Európai Bizottságnál.
- 9 2008. március 5-én kelt határozatában az ONEM elutasította 2008. március 1-jén benyújtott, munkanélküli-járadék megállapítása iránti kérelmét azzal az indokkal, hogy a kérelem benyújtását megelőző 36 hónapban nem igazolt 624 napnyi munkaviszonyt, ugyanis e szervezet nem vette figyelembe azt az időszakot, amikor az érintett a Bizottságnál dolgozott.
- 10 M.-R. Melchior azt követően, hogy az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekben szereplő munkanélküli-járadékban részesült 2008. március 1-jétől kezdődően 12 hónapon keresztül, és különböző állásokat töltött be Belgiumban 2008. augusztus 20. és 2009. július 13. között, ismételt munkanélküli-járadék iránti kérelmet nyújtott be, amelyet az ONEM 2009. augusztus 26-i határozatában ismét azzal az indokkal utasított el, hogy az említett kérelem benyújtását megelőző 36 hónapban – vagyis a 2006. július 14-től 2009. július 12-ig terjedő időszakban – nem igazolt 624 napnyi munkaviszonyt.
- 11 A teljesített munkanapok számának meghatározása során az ONEM kizárólag az ezen különböző foglalkoztatásoknak megfelelő időszakokat vette figyelembe. Az ONEM egyrészt megtagadta a Bizottság szolgálatában eltöltött időszakok külföldi foglalkoztatási időszakokként való figyelembevételét a királyi rendelet 37. cikkének (2) bekezdése alapján, másrészt a királyi rendelet 38. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján azon munkanélküliként eltöltött napok munkanapként való figyelembevételét, amelyek után az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek szerint munkanélküli-ellátást nyújtottak.
- 12 M.-R. Melchior megtámadta az ONEM 2009. augusztus 26-i határozatát a Tribunal du travail de Bruxelles (brüsszeli elsőfokú munkaügyi bíróság) előtt, amely 2012. február 14-i ítéletében megsemmisítette az említett határozatot, megállapította, hogy az érintett 2009. július 14-től jogosult a munkanélküli-járadékra, és az ONEM-et az ezen időponttal esedékessé vált munkanélküli-járadék megfizetésére kötelezte.
- 13 Az ONEM fellebbezést nyújtott be a cour du travail de Bruxelles-hez (brüsszeli másodfokú munkaügyi bíróság), amelytől az ítélet megváltoztatását és a 2009. augusztus 26-i határozat hatályában való fenntartását kéri.
- 14 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban a cour du travail de Bruxelles előadja, hogy a 37. cikk (1) bekezdésében említett, a jogszabályok szerinti járulékok a belga jogszabályok által előírt járulékoknak felelnek meg, valamint hogy az uniós jog esetleges kihatásától függetlenül a királyi rendelet nem írja elő azon járulékok figyelembevételét, amelyeket az e királyi rendelet által bevezetettől eltérő munkanélküli-ellátási rendszerbe – adott esetben Belgiumban – fizettek be. A kérdést előterjesztő bíróság következképpen rámutat, hogy az elsőfokú bíróság, az európai jog hatásától függetlenül, nem állapíthatta meg, hogy az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek értelmében esetlegesen levont járulékokat a királyi rendelet említett 37. cikkének (1) bekezdése szerinti járulékoknak lehet tekinteni.

- 15 Azon követelmények vizsgálata során, amelyek az uniós jogból következhetnek az, egy Belgiumban működő európai intézményben teljesített szolgálati idők figyelembevételére vonatkozóan, a cour du travail de Bruxelles a Ferlini-ítéletre (C-411/98, EU:C:2000:530, 41. pont) és a My-ítéletre (C-293/03, EU:C:2004:821, 35. pont), továbbá a Ricci és Pisaneschi végzésre (C-286/09 és C-287/09, EU:C:2010:420, 26. pont) megállapítja, hogy M.-R. Melchior nem tekinthető „munkavállalónak” a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (HL L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.) vagy a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.) értelmében. Megállapítja továbbá, hogy egy olyan munkavállaló, mint M.-R. Melchior, aki egy Belgiumban működő európai intézménynél dolgozott, és aki azt megelőzően nem dolgozott máshol, mint e tagállamban, nem hivatkozhat az EUM-Szerződésnek a munkavállalók szabad mozgását biztosító rendelkezéseire, mivel azok nem alkalmazhatók tisztán belső helyzetekre.
- 16 A cour du travail de Bruxelles megjegyzi mindazonáltal, hogy a Bíróság több alkalommal is megállapította, hogy a nyugdíjakra vonatkozó belga szabályozás nem kellő mértékben teszi lehetővé az olyan munkavállaló jogainak hordozhatóságát, aki belga munkáltató és valamely európai intézmény foglalkoztatottja is volt. A cour du travail de Bruxelles e tekintetben a Bizottság kontra Belgium ítéletre (137/80, EU:C:1981:237, 19. pont) és a My-ítéletre (EU:C:2004:821) hivatkozik. Mivel az ONEM azt állítja, hogy az ezen utóbbi ítéletben követett gondolatmenet egy nyugdíjakra vonatkozó meghatározott rendelkezés létén alapul, következésképpen ezt a gondolatmenetet nem lehet a munkanélküliségi biztosítási rendszerén alkalmazni, a cour du travail de Bruxelles kételyeket táplál ezen érv tekintetében, és rámutat, hogy a Bíróság ezen ítéletében kialakított megoldás a lojális együttműködés elvéhez látszik kapcsolódni. A cour du travail de Bruxelles rámutat továbbá, hogy e megoldást nemcsak a nyugdíjakra alkalmazták, hanem a szülői ellátások és a családi támogatások terén, valamint egy adókedvezmény kapcsán is.
- 17 A cour du travail de Bruxelles úgy véli, hogy ezen ítélezési gyakorlatból levezethető, hogy a lojális együttműködés EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében előírt elvével ellentétes a királyi rendelet ONEM által értelmezett 37. cikkének és 38. cikke (1) bekezdése 1° albekezdése a) pontjának alkalmazása. E bíróság nem tartja kizártnak továbbá, hogy e rendelkezés ellentétes lehet a Charta 34. cikkének (1) bekezdésével, amely, az Alapjogi Chartához fűzött magyarázatok (HL 2007. C 303., 17. o.) értelmében az 1961. október 18-án Torinóban aláírt és Strasbourgban 1996. május 3-án felülvizsgált Európai Szociális Charta 12. cikkén alapul.
- 18 A cour du travail de Bruxelles ilyen körülmények között határozott úgy, hogy az eljárást felfüggeszti, és az alábbi kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:
- „Megtiltja-e egyrészt az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében található lojális együttműködés elve, másrészt a [Charta] 34. cikkének (1) bekezdése, hogy a munkanélküli-járadékra való jogosultság megállapítása során egy tagállam megtagadja:
- az Európai Unió valamely, érintett tagállamban működő intézményében szerződéses alkalmazottként töltött foglalkoztatási időszakok figyelembevételét, különösen akkor, ha az érintett személy a szerződéses alkalmazottként való foglalkoztatás előtt vagy után az említett állam szabályozása értelmében munkavállalóként is munkát végzett;
 - azon munkanélküliként eltöltött napok munkanapként való figyelembevételét, amelyek tekintetében [az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek] szerinti munkanélküli-ellátást nyújtottak, míg munkában töltött napoknak kell tekinteni azon munkanélküliként eltöltött napokat, amelyekre az érintett tagállam szabályai szerint nyújtottak ellátást?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 19 Előjáróban meg kell jegyezni, hogy az ONEM határozatának meghozatalára az alapügyben 2009. augusztus 26-án, a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését megelőzően került sor.
- 20 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kérdésével lényegében arra keres választ, hogy az EK 10. cikkel és a Charta 34. cikkének (1) bekezdésével ellentétes-e egy, az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló és akként értelmezett tagállami szabályozás, miszerint a munkanélküli-járadékra való jogosultság megállapítása során nem veszik tekintetbe az e tagállamban működő uniós intézményben szerződéses alkalmazotként teljesített foglalkoztatási időszakokat, és nem tekintik munkában eltöltött napoknak azokat a munkanélküliként töltött napokat, amelyekre az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek alapján munkanélküli-járadékot nyújtottak, noha azon munkanélküliként eltöltött napokat, amelyekre az érintett tagállam szabályai szerint nyújtottak ellátást, munkában töltött napoknak tekintik.
- 21 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az uniós jog nem sérti a tagállamoknak a szociális biztonsági rendszerük kialakítására vonatkozó hatáskörét, és európai uniós szintű harmonizáció hiányában az egyes tagállamok jogszabályai határozzák meg a társadalombiztosítási ellátások nyújtásának feltételeit. Az is igaz azonban, hogy e hatáskör gyakorlása során a tagállamok kötelesek tiszteletben tartani az uniós jogot (lásd különösen, ebben az értelemben: Kristiansen-ítélet, C-92/02, EU:C:2003:652, 31. pont és Elchinov-ítélet, C-173/09, EU:C:2010:581, 40. pont).
- 22 Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekkel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy azokat, az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatával (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) egyetemben, egy tanácsi rendelettel, mégpedig a 259/68 rendelettel fogadták el, amely az EK 249. cikk második albekezdése értelmében általános hatállyal bír, és teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban. Következésképpen az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek, azon kívül, hogy a közösségi igazgatási rendszeren belül hatásokat fejtenek ki, a tagállamokat is kötelezik minden olyan esetben, amikor a közreműködésük szükséges ezeknek az aktusoknak a végrehajtásához (Bizottság kontra Belgium ítélet, EU:C:1981:237, 7. és 8. pont; Bizottság kontra Belgium ítélet, 186/85, EU:C:1987:208, 21. pont; Kristiansen-ítélet, EU:C:2003:652, 32. pont).
- 23 A belga kormány előadja, hogy a munkanélküli-biztosítási rendszer Belgiumban a szolidaritás olyan elvén alapul, amely a járulékok előzetes megfizetését feltételezi. E kormány szerint a munkanélküli-járadék nyújtásának e rendszer által meghatározott feltételei nem sértenek egyetlen uniós jogi szabályt, és különösen az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek egyetlen szabályát sem. A belga kormány következőképpen úgy véli, hogy a My-ítéletben (EU:C:2004:821) kialakított megoldás a jelen alapügy tekintetében nem alkalmazható.
- 24 Márpedig vitathatatlan, hogy az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 96. cikkének (1) bekezdése, amely bizonyos feltételek mellett munkanélküli-járadék nyújtását írja elő az olyan volt szerződéses alkalmazott számára, aki az Unió egy intézményénél töltött szolgálati jogviszonyának megszűnését követően munkanélkülivé válik, önmagában nem jár a tagállamok nemzeti rendszerük által előírt ellátások nyújtása feltételeinek meghatározására vonatkozó hatáskörének egyéb korlátozásával, mint amely e cikkből következik az említett cikk által megállapított munkanélküli-járadék azon munkanélküli-járadék melletti kiegészítő jellegének tiszteletben tartására, amelyre az egykori szerződéses alkalmazott esetlegesen igényt tarthatna az említett nemzeti rendszer alapján.
- 25 Mindazonáltal a Bíróság a My-ítéletben (EU:C:2004:821) kimondta, hogy az EK 10. cikket a személyzeti szabályzattal összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nem teszi lehetővé a közösségi állampolgár által a közösségi intézmény szolgálatában eltöltött

évek beszámítását a nemzeti nyugdíjrendszerben előrehozott öregségi nyugdíjra való jogosultság megállapítása céljából. A Ricci és Pisaneschi végzésben (EU:C:2010:420) a Bíróság pontosította, hogy ugyanez vonatkozik a rendes öregségi nyugdíjra való jogosultság megnyílására.

- 26 A Bíróság ezen határozatait nem a személyzeti szabályzat egy meghatározott rendelkezése alapján hozta, hanem a Bizottság kontra Belgium (EU:C:1981:237) ítéletre hivatkozva megállapította a My-ítélet (EU:C:2004:821) 45–48. pontjában, hogy az ilyen szabályozás, hasonlóan ahhoz, ha megtagadná a nemzeti nyugdíjrendszerben megszerzett öregségi nyugdíj iránti jogosultság biztosításmatematikai egyenértékének vagy átalánydíjas visszavásárlási értékének a személyzeti szabályzat VIII. melléklete 11. cikkének (2) bekezdésében előírt közösségi nyugdíjrendszerbe történő átviteléhez szükséges intézkedések meghozatalát, megnehezíthetné bizonyos szolgálati idővel rendelkező saját köztisztviselőinek az Unió általi felvételét. A Bíróság kimondta ugyanis, hogy az ilyen szabályozás elriaszthat az ilyen intézményekben való szakmai tevékenység végzésétől, hiszen amennyiben a korábban nemzeti nyugdíjrendszerben járulékfizető munkavállaló az ilyen intézmény állásajánlatát elfogadja, azt kockáztatja, hogy elveszíti az e rendszer alapján neki járó öregségi nyugellátást, amelyre jogosult lett volna, ha ezt az állásajánlatot nem fogadta volna el. A Bíróság úgy ítélte meg, hogy az ilyen következmények megengedhetetlenek lennének, figyelemmel a tagállamokat az Unióval szemben terhelő – és az EK 10. cikkben a tagállam számára az Unió feladatai teljesítésének elősegítését előíró kötelezettségben megnyilvánuló – lojális együttműködés és segítségnyújtás kötelességére.
- 27 Márpedig egy olyan tagállami szabályozás, amely a munkanélküli-járadékra való jogosultság megállapítása tekintetében megtagadja az Európai Unió valamely, érintett tagállamban működő intézményében szerződéses alkalmazottként töltött foglalkoztatási időszakok figyelembevételét, ugyancsak megnehezíti a szerződéses alkalmazottak ezen intézmények általi felvételét. Ugyanis, amint azt a főtanácsnok megállapította indítványának 51–53. pontjában, e szabályozás eltántoríthatja az e tagállamban lakóhellyel rendelkező munkavállalókat attól, hogy valamely uniós intézménynél olyan munkát végezzenek, amelynek rendeletileg korlátozott időtartama őket olyan helyzetbe hozza, hogy annak megszűntét követően be kell illeszkedniük, illetve újra be kell illeszkedniük a nemzeti munkaerőpiacra, mivel ezen alkalmazás ténye folytán fennáll a veszélye annak, hogy nem szerzik meg az e szabályozás által a munkanélküli-járadék nyújtásához előírt, munkában eltöltött napok számát.
- 28 Az ilyen szabályozás ugyanilyen elrettentő hatást fejthet ki annak folytán is, hogy nem tekinti munkában eltöltött és e tagállamban munkanélküli-járadékra jogot keletkeztető napoknak azokat a munkanélküliként töltött napokat, amelyekre az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek alapján munkanélküli-járadékot nyújtottak, miközben munkában töltött napoknak tekinti azon munkanélküliként eltöltött napokat, amelyekre e tagállam szabályai szerint nyújtottak ellátást.
- 29 Következésképpen, anélkül hogy az előterjesztett kérdésnek a Charta 34. cikkének (1) bekezdésére vonatkozó részét vizsgálni kellene, e kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EK 10. cikkel – az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekkel összefüggésben – ellentétes egy, az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló és akként értelmezett tagállami szabályozás, miszerint a munkanélküli-járadékra való jogosultság megállapítása során nem veszik tekintetbe az e tagállamban működő uniós intézményben szerződéses alkalmazottként teljesített foglalkoztatási időszakokat, és nem tekintik munkában eltöltött napoknak azokat a munkanélküliként töltött napokat, amelyekre az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek alapján munkanélküli-járadékot nyújtottak, noha munkában töltött napoknak tekintik azon munkanélküliként eltöltött napokat, amelyekre az említett tagállam szabályai szerint nyújtottak ellátást.

A költségekről

- 30 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Az EK 10. cikkel – az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételekkel összefüggésben, amelyeket a 2004. március 22-i 723/2004/EK, Euratom tanácsi rendelettel módosított, az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról, egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről, valamint a Bizottság tisztviselőire ideiglenesen alkalmazandó különleges intézkedések bevezetéséről szóló, 1968. február 29-i 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelet állapított meg – ellentétes egy, az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló és akként értelmezett tagállami szabályozás, miszerint a munkanélküli-járadékra való jogosultság megállapítása során nem veszik tekintetbe az e tagállamban működő európai uniós intézményben szerződéses alkalmazottként teljesített foglalkoztatási időszakokat, és nem tekintik munkában eltöltött napoknak azokat a munkanélküliként töltött napokat, amelyekre az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek alapján munkanélküli-járadékot nyújtottak, noha munkában töltött napoknak tekintik azon munkanélküliként eltöltött napokat, amelyekre az említett tagállam szabályai szerint nyújtottak ellátást.

Aláírások